

Tak, ako im bolo súdené

„Nemaj strach.“

Slová sa ako nekonečná pieseň ozývali šírými oblohami vôkol nich.

Nemaj strach, opakoval si v mysli.

Nemaj strach.

Isto by mu to nevravela, keby vedela.

Keby len vedela.

Nemala ani tušenia, kto pred ňou stál, kto sa snažil ľst'ou a podvodom dostať cez jej brány.

Považovala ho za obyčajného mešťana, smrteľníka. Nuž, obyčajného... Považovala ho za smrteľníka dostatočne zaujímavého, aby naňho uprela svoj prenikavý pohľad, aby mu venovala vzácne slová, sekundy, minúty svojej nekonečnej existencie. Dokonca ho považovala za dostatočne krásneho, aby sa s ním azda zaplietla, a to bolo d'aleko od obyčajného.

Nevyslovila tieto myšlienky.

Nepovedala ani slovka, nekričala, nešepkala, neplakala. Stála pokojne a vyrovnané. Bola namyslená, no právom. Vedela, kým je.

Neodpudzovalo ho to, hoci by malo. Práve naopak; niečo na jej tvrdom pohľade a vejúcich vlasoch, božskej nádhere, ho k nej priťahovalo. Takéto ženy vo svojej zemi veru nemal, hoci jeho sluhovia a nižší poddaní i za ne platili dušou. Plazievali sa pred nimi a nechali ich robiť si s nimi, čo sa im zachcelo, a aj keď kričali od múk, na tvárach sa im stále zračil výraz nevýslovného obdivu.

Možno mali skutočne pravdu, a jeho zeme patrili tým, čo si nezaslúžili nič viac.

Možno mali pravdu, a jeho domov bol skutočne miestom pre odpad, pretože jeho horúce plamene v porovnaní s ňou boli... bezcenné.

Prenikavo sa pozerala do očí, ktoré mu nepatrili. Ony nie – len to, čo sa v nich skrývalo. Zvyšok bola len maska. Maska, ktorú naňho navliekli, ktorú nosil tak dlho, až v nej uviazol, až si nepamätal, kým bol pod ňou.

Ešte stále však cítil horúce plamene, čo oblizovali jeho okraje, čo horeli silno a jasne, no predsa ho nikdy nespálili. Nestal sa popolom ani spomienkou, pretože plamene nevládli jemu.

To on vládol im, tým, čo sa skrývali v jeho vnútri, aj tým, čo horeli v jeho zemiach, hoci z nich bol vytasený. Nezáležalo na tom, čo spravili, nezáležalo na tom, že sa nikdy nesmie vrátiť; patrili jemu.

Plamene vždy patrili jemu, a vždy aj budú. To jedno vedel naisto.

Dokonalé pery vykútil do dokonalého úsmevu, a nadpozemským hlasom vyriekol: „Som zdesený.“ Neklamal. Tentoraz nie. Po toľkých razoch a príležitostiach ho pravda páčila na jazyku, spôsobovala mu muky, masky sa však nezriekol.

Nepohla sa. Nenadvihla kútiky úst, nemyklo jej svalom v líci, na dokonale hladkom čele sa jej neobjavili vrásky. Bol to pohľad, niečo v ňom, náhla zmena, ktorú nedokázal pomenovať, čo mu prezradilo, že v tom momente, či už z jeho slov alebo nebojácneho, takmer drzého úškrnu, pochopila.

Mal by sa báť. Vedel to, no strach, ktorý pociťoval pri pohľade do jej nesmrteľných očí, jedinou štrbinou jej masky, tak podobnej tej, ktorú nosil on sám, nebol ničím viac ako obyčajnou myšlienkou, slovom. Stačilo by jediné slovo z jej úst a dokázala by ho zničiť. Neposlala by ho domov; spoznala ho, napriek ľudskému prestrojeniu. Vedela, že v Pekle viac nebol vítaný. Mohla ho odkázať späť do sveta živých, či nechať ho zmiznúť v nekonečne neznáma, nechať jeho mŕtvu dušu rozpadnúť sa vo vzduch a naveky viať v ničote.

Mal by sa báť. Vedel však, že to nespraví. Vedel, že jeho príbeh, ich príbeh sa nebude hýbať týmto smerom, videl to v jej nekonečnom pohľade, cítil to v jej nekonečnej duši, navonok krásnej, no znútra rovnako zničenej a mŕtvej, ako jeho vlastná. Poznal ju pridobre na to, aby sa nechal oklamat'. Pretože nebola ničím viac, ako d'alším odrazom jeho samého, v inom tele, inom svete, inej duši. Boli rovnakí. Boli jeden a ten istý.

Ked' k nej podišiel bližšie, neodtiahla sa. Ostala nad'alej stát', nepohnuto a s nadpozemským pokojom, ktorý patril len a len jej.

Ked' k nej podišiel bližšie, prijala ho do náručia a objala svojimi krídlami. Telá, masky, prestrojenia, ktoré nosili niekoľko storočí razom zmizli a ich duše, podstaty sa spojili do jednej, tak, ako im vždy bolo súdené, tak, ako to vždy malo byť.

Boli jedným a tým istým, a ak zhorí on, zoberie ju so sebou a navždy zmiznú v jeho plameňoch. Tak, ako im bolo súdené.